

Nr 56.

Av herr **Röing**, om personligt lönetillägg åt karantänsmästaren på Käsö.

För karantänsanstalten på Käsö äskar Kungl. Maj:t å femte huvudtiteln ett oförändrat ordinarie anslag av kronor 17,600. De löneförmåner, som tillkomma karantänsmästaren på Käsö, fastställdes den 24 juli 1885 och uppgå dels till kronor 2,500 i arvode och dels till kronor 600 i ersättning för båtlega, skrivmaterial, ved och belysning. Därjämte åtnjuter karantänsmästaren fri bostad. Om även denna lön var väl avvägd, när den fastställdes för 40 år sedan, så ha förhållandena sedan dess i så hög grad förändrats, att lönen nu är otillräcklig. Dessa förändrade förhållanden äro för riksdagens ledamöter så väl kända, att det torde vara onödigt att här återgiva desamma. Jag tillåter mig dock framhålla, att icke några som helst biförtjänster äro möjliga för karantänsmästaren att kunna skaffa sig på grund av öns ensliga läge, desto mer som karantänsmästaren enligt instruktionerna för tjänsten icke får lämna Käsö utan särskilt tillstånd varje gång av karantänsläkaren. En löneförhöjning av kronor 500 för denne tjänsteman, vars lön ej reglerats på 40 år, torde icke kunna anses annat än som blygsam.

På grund av det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte utöver det av Kungl. Maj:t å femte huvudtiteln äskade anslaget för karantänsanstalten å Käsö anslå ytterligare kronor 500 att som personligt lönetillägg under budgetåret 1926—1927 utgå till nuvarande karantänsmästaren, Harald Skantze, å nämnda anstalt.

Stockholm den 15 januari 1926.

Erik Röing.

